

LAURA BAÑÓN

Són estudiants d'ESO i l'afició per la música els ha unit en un projecte que es diu Som-hi, una de les bandes més joves del panorama musical menorquí. Són un grup d'amics que començaren a sonar el 2012, aportant cada un la seva formació musical. El seu pop rock menorquí està agafant força en els escenaris i a les xarxes socials.

Recentment han penjat al perfil de Facebook i a Youtube els seus dos primers videoclips: «Embollic mental» i «Cap ple de pardals», dues cançons pròpies amb la lletra de dos dels components, Franz Pons, qui també ha compost la música, i Rafa Anglada; i amb Xavi Pons com editor dels clips. Per enregistrar «Cap ple de pardals» el grup es traslladà a Lloc Nou on muntà l'escenari al costat de les menjadores de les vaques, creant un original escenari; com també apareix en diferents escenes de camp mentre interpreta aquesta peça de pop rock.

Els cinc integrants són de Ciutadella, i tenen edats compreses entre els 14 i els 16 anys. Franz Pons Genestar és el guitarrista solista i veu; Joan Olives Orfila sona la guitarra i fa els cors; Xavi Pons Martí toca el baix i Rafa Anglada Pe, és a la bateria i fa els cors. El grup també compta amb Maribel Coll Camps com a teclista, tot i que ara es troba a Irlanda estudiant. La darrera incorporació al

MÚSICA La banda de Ciutadella penja a Youtube els seus dos primers clips «Embollic mental» i «Cap ple de pardals»

Som-hi, el pop rock d'una de les bandes més joves

Guitarras al camp. En l'últim clip, «Cap ple de pardals», el grup Som-hi es traslladà a un lloc de Ciutadella per enregistrar la cançó, entre tanques i vaques. Les seves lletres parlen de les sensacions i emocions dels joves d'avui. • FOTO SONIA GENESTAR

grup ha estat la del guitarrista Joan Olives, el més jove dels cinc.

CREACIÓ MUSICAL

El primer concert del grup va ser el juliol de 2013. Des de llavors, han creat un repertori propi, amb cinc cançons gravades: els dos videoclips, més «No puc oblidar» i «Els teus pensaments» i «Sa força des 8 vents», aquestes dues últimes en procés d'enregistrar els clips. Un repertori que van començar a definir a partir de l'impuls d'haver participat al concurs 'Tú sí que pots', organitzat per l'Ajuntament de Maó. No obstant, també els

•••

La participació al concurs 'Tú sí que pots' va ser un revulsiu per crear repertori propi

agrada interpretar versions de grups com Guns and Roses, AC/DC, Dire Straits, Deep Purple i, fins i tot, de Cris Juanico. De fet, van actuar de teloners en el concert d'aquest Els Mags de Binigall a Ciutadella. Han actuat arreu de l'illa, també en concerts solidaris, l'últim cop al Carnaval de Ciutadella, tot i que troben a faltar espais públics i facilitats perquè els joves puguin compartir la seva música en directe amb el públic.

Vegi el videoclip a www.menorca.info

Miscel·lània genealògica

ARRELS MENORQUINES D'ÀNGEL RUIZ I PABLO

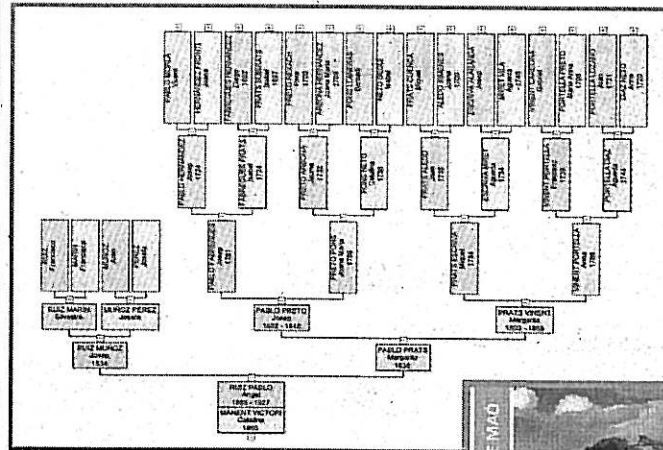
Antoni Tuduri
Secció de Genealogia
de l'Ateneu de Maó

L'any 1975, el cantautor de Xàtiva Raimon (Raimon Pelejero Sánchez) va compondre una cançó titulada «D'un temps, d'un país» a la lletra de la qual hi ha una frase que ha fet fortuna: «... Qui perd els orígens perd la identitat». Molta gent la utilitza però també molta gent no sap l'origen d'aquesta expressió.

D'altra banda, Miquel Martí i Pol acaba el seu poema «Ara mateix», amb un vers que també ha fet fortuna i que molta gent utilitza sense tenir consciència de la seva autoria: «...Que tot està per fer i tot és possible».

Aquestes dues frases -o versos- ens han induït a iniciar unes col·laboracions més o manco periòdiques al MENORCA • «Es Diari», encaminades a divulgar els orígens de menorquins il·lustres de diferents èpoques i condició, atès que el col·lectiu que ha conformat la secció de Genealogia de l'Ateneu de Maó ha definit, entre els seus objectius, l'estudi i la divulgació dels orígens de menorquins destacables, a través de la confecció d'arbres genealògics ascendents i, si és possible, la definició de la relació familiar d'aquestes persones.

I per començar aquesta sèrie d'aportacions a la «genealogia dels menor-

quins» (si poseu aquesta frase a un buscador d'Internet, us podeu sorprendre del que hi trobareu), la secció de Genealogia de l'Ateneu ha cregut oportú aprofitar l'efemèride del sesquicentenari del naixement d'Àngel Ruiz i Pablo (Es Castell 27/01/1865 - Barcelona 14/11/1927).

•• AQUEST ARBRE PRESENTA dos aspectes peculiars a Menorca i que són, per una banda, la possibilitat d'arribar fins a l'últim terç del segle XVI i, per una altra banda, que la incorporació de gent de fora, d'origens no prou coneguts (pe-

Arrels de Ruiz i Pablo i logotip de la nova entitat.

ninsulars; mallorquins i eivissencs; italians i altres europeus), determina una certa asimetria dels arbres resultants, de forma que una branca és frondosa i l'altra branca és més esquifida. El cas de Ruiz i Pablo ofereix la possibilitat de progressar en la seva ascendència menorquina fins al segle XVI, però l'as-

condència paterna no tenia continuïtat. Val a dir que les dades de la branca menorquina són de major o menor detall en funció de les dades de què disposem al dia d'avui, però totes contrastables mitjançant les actes que estan dipositades a l'Arxiu Diocesà de Ciutadella i els llibres d'actes d'abans de 1870, que són a l'Ajuntament des Castell.

•• EN AQUEST CAS, l'estudi de diferents bases de dades genealògiques d'accés obert ens ha permès conèixer el detall dels noms dels pares, avis i besavis paternes d'Àngel, tots ells de Múrcia. Si teniu la bondat de mirar l'esquema que acompanyem, podreu observar que la branca materna és pràcticament tota dels vells ravaus del Castell de Sant Felip; per tant, la pura i concreció de la línia materna és prou considerable i precisa, de forma que molta de la gent actual té un cert grau de parentesc amb l'escriptor. Cal fer un aclariment pel que fa a l'arbre que es pot veure aquí; quan hi ha una creueta a la part de dalt del darrer individu vol dir que encara hi ha més ascendents.

Tal com s'ha dit abans, en properes publicacions s'aniran comentant les arrels d'altres menorquins mereixedors del nostre record i reconeixement. Hem començat per Àngel Ruiz i Pablo per raons obvies, atesa la circumstància del 150 aniversari del seu naixement.